

Bc. Jana Kohoutová, „Tak nejlépe uctíme památku předků.“ Venkovská usedlost „U Táborů“ a obec Čepřovice ve světle pramenů a literatury, Diplomová práce FF JU, České Budějovice 2021.

Posudek oponentky diplomové práce

Předložená diplomová práce se věnuje drobné jihočeské vesnici a historii autorčiny rodiny, jež po několik generací drží jednu z místních usedlostí. Výhodou osobní zainteresovanosti na studovaném tématu je sympatický entuziasmus a také přístup k rodinným písemnostem, zejména kronice zpracované jedním ze starších příbuzných.

Takto úzce zaměřené téma však s sebou nese úskalí, především malý okruh využitelných pramenů vedoucí k problematickému hledání smysluplných otázek a obtížné interpretaci zjištěných faktů. Inspirace fenomenálním Příběhem Ouběnic snad mohla vytvořit dojem relativně snadného úkolu, splnitelného stylem „napíšu tam všechno, co o nich zjistím“, což ovšem autorku dovedlo k popisnosti a klouzání po povrchu zjištěných informací.

Jana Kohoutová se v úvodu své práce odvolává na historickou demografii, genealogii, oral history a mikrohistorii a ukazuje poměrně solidní přehled o základní metodologické literatuře i studiích k sociálním dějinám venkova minulých staletí. Problémem je mizivé využití v úvodu citovaných děl ve vlastním textu práce, autorka s literaturou takřka nepracuje a poznatky zjištěné pro Čepřovice jen minimálně konfrontuje s děním v jiných regionech, omezuje se vlastně jen na příležitostná srovnání. Diplomová práce tak navzdory vydatné dělostřelecké přípravě v úvodních kapitolách zůstává na úrovni běžných dějin regionu.

Jádro práce tvoří kapitoly 4 a 5 věnované dějinám Čepřovic a usedlosti u Táborů. Obsáhlé a podrobné pasáže k historii obce jsou čerpány z dostupné regionální literatury a zahrnují dějiny regionu od archeologicky doložených počátků osídlení až po současnost, s důrazem na 20. století. Ocenit je třeba důkladnou heuristiku a jistě i pracné shromažďování literatury, mínusem je přílišná popisnost a řazení faktů bez vyšší interpretace a kontextu.

Analytičtější vyznívá kapitola věnovaná rodině Chvostových a gruntu u Táborů postavená především na genealogii rodiny a záznamech pozemkových knih. Autorka se pokouší o sledování demografických ukazatelů na příkladu hlavní větve rodu, naštěstí s vědomím, že takto malý „vzorek“ nemůže poskytnout statisticky relevantní údaje. Alespoň částečně se také snaží o porovnání vlastních poznatků s výsledky jiných autorů. Obsahově zajímavý je i přiložený rozhovor s nejstarší obyvatelkou gruntu, jehož zaznamenání je bezesporu záslužné také pro budoucí paměť rodiny a možná i celé obce.

Z formálního a vizuálního hlediska je práce Jany Kohoutové pečlivě upravená, nechybí řádný vědecký aparát a pěkné obrazové přílohy, ne zcela dokonalá je stylistická úroveň textu. Práce v podobě, v jaké byla odevzdána, neobsahuje faktické chyby, dobře se čte, cíle magisterské práce by však měly být vyšší. Jednoduché pojetí brání udělit vyšší hodnocení, přesto doporučuji práci k obhajobě a hodnotím ji stupněm **velmi dobře**.

V Pelhřimově 12. 12. 2021

PhDr. Markéta Skořepová, Ph.D.